Ч. 57. Второк 24 (11) марта 1908. Рік XVIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостах на провинциї:

на цілий рік	К 4·80
на пів року	„ 2·40
на чверть року	„ 1·20
місячно . . .	„ —·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік	К 10·80
на пів року	„ 5·40
на чверть року	„ 2·70
місячно . . .	„ —·90

Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Справи парляментарні. — Нове міністерство.

Конференциї бар. Бека з провідниками партий чеських і німецких ведуть ся безнастанно. Ходить о те, щоби запевнити приняте буджетових розділів, що відносять ся до „просьвіти“ і „судівництва“. Бар. Бек, кінчаючи переговори з провідниками Чехів в справі унїверситетскій, забажав за одним заходом усунути також трудности, що виринули в справі етату міністерства судівництва. Щоби до того дійшло, полагодить бар. Бек се питане вперед з ческими міністрами др. Фідлером і Прашком, а відтак розпічнуть чеські члени кабінету переговори з ческими провідниками, др. Крамаржем, Мастальком, Уджальом і Зачком. Чехи раді би також мати як найшвидше прояснену ситуацию, бо ще перед зібранем парляменту мають відбути ся збори всіх ческих послів парляментарних і соймових, а на тих зборах клюбові провідники і міністри будуть реферувати про політичну ситуацию. Зачувати, що бар. Бек в найблизшім часі предложить клюбовим провідникам свій елаборат в язиковій квестиї, щоби засягнути у них опінію.

На засіданю буджетової комисиї над титулом „попиране рукоділя“ промавляв пос. др. Ґломбіньский і жалував ся, що від кількох літ не видано справозданя з діяльности служби попиране рукоділя і через те не можна знати, які є на тім поли поступи. Добре, що міністерство приступило до утвореня краєвих інститутів у всіх краях; тим і діяльність служби до попираня рукоділя буде могла примінити ся до потреб поодиноких країв; але треба ще старати ся і о те, щоби заходи держави були згідні з заходами країв, громад і корпораций. Длятого бажати треба, щоби до краєвих інститутів прилучено і краєві ради. Краєвим інститутам і прибічним радам треба би приділити ті задачі служби попираня рукоділя, котрі допускають децентралізацию, як розділ запомог, войскових достав і т. и. Вкінци попирав бесідник жадане галицкого краєвого союза промислового і промислової лїґи що-до підвисшеня субвенций. — П. Колішер указав на те, що на попиране рукоділя вставлено до буджету всього 100.000 кор., а такою дрібницею годі заспокоїти навіть найпильнїйші потреби країв. Бесідник не згоджує ся також зі становищем міністра торговлї в справі центрального банку союзного. Хліборобского кредиту не можна порівнувати з кредитом для рукодільників вже длятого, що хлібороб звичайно має землю і тим самим може мати кредит як гіпотечний так і на движимости; тимчасом рукодільник того всего не має і через те орґанізация кредиту для него дуже трудна, а таки без кредиту він обійти ся не може. Рукодільникам помочи можна лише кредитом і державними субвенциями; обмеженем похатної торговлї і т. и. законами їм не поможе ся.

П. Міністер Фідлер каже, що оправдані бажаня краєвих институций для попираня рукоділя легко буде можна заспокоїти при відповіднім підвисшеню фондів, які міністерство торговлї має. Але справа ще не доспіла на стілько, щоби можна тепер видавати якісь нормуючі приписи. В справі утвореня прибічних рад при інститутах попираня рукоділя замітив п. Міністер, що річ заслугує на увагу, алеж і сойми та торговельні палати можуть такі институциї утворити. Дальше говорив бесідник широко про справу центральної каси союзної та зазначив, що рукодільники не богато можуть надіяти ся по такій институциї, бо спілкам рукодільників бракує фінансової підстави, а звичайне копіоване райфайзенівских кас есть для них невідповідне. — Буджетова комисия полагодила відтак титул „попираня рукоділя“ і приняла ще кілька дрібнїйших титулів, а опісля почала радити над „промисловим і торговельним шкільництвом“.

3)

СПОМИНИ КУХАРКИ.

(З німецкого — Е. Гайде'го).

(Дальше).

Взагалї, що тота Рузя не виробляла, того я не годна на борзї так докладно розповісти. О нїй треба би хиба написати окрему книжку.

Коли я прилагодила вже до обіду, то она вихоплювала менї із сковороди самі найлїпші кусники печенї. Коли я відозвала ся: Алеж, Рузю, що се вам такого! Як менї так ще раз зробите, то дістанете варехою по своїх зухвалих лапах — она тодї відповідала: Що се з вас якась така дивачка! Я такої ще не виділа! Всюди, де я доси була в службі, то слуги вже давно напхали собі черево, заким паньство могли ледви ще побачити якийсь кусник.

А при тім всім она ще й мала велике значінє у панї, тота фальшива гадина!

Я не з тих, що підслухують, але раз таки случайно я зачула, як панї сказала до свого гостя: Моя покоєва то правдива перла, така жвава і так можна на неї спустити ся, така уважна і привязана, але кухарка то проста шлямпа і має лиш тоту добру прикмету, що варить знаменито.

Ба, коби то она знала, що тота „перла“ передо мною на неї виговорює!

Кілько разів ясна панї задзвонить у себе, то она зараз лаєсь: „Чого тота дурна гуска хоче заєдно від мене? Треба знов отворити писок і піти до неї“. Але єї лице в одній хвили прибирає зовсім иншу міну і она як тота кітка всуває ся до комнати та підлещує ся там пани, скілько лиш може та заєдно лиш висшіпує „ясна панї“ і „ясна панї“. — О котрій годинї маю ясної панї дожидати? Я питаю ся лиш длятого, щоби нинї вечером все було приладжене, чого ясна панї бажають та щоби в печи не вигасло, коли ясна панї вернуть.

— З вас добра, щира людина, Рузю, — каже панї тронута, а не знає того, що Рузя лиш длятого так дуже допитує ся, щоби могла на час вернути до дому. Бо ледви що паньство вийшли, як вже й она була за дверми та пішла зі своїми хабалями на баль, убираючись в суконї, шарфи, блюзи і шовкові панчохи своєї панї. Лиш єї черевиків і рукавичок не могла убрати, бо були за малі на неї, але впрочім все инше належало у них до спілки.

Аж ось одного разу приходить до мене прачка і каже: Щось такого я ще в моїм житю не бачила, як ваша панї брукає біле. Майже не можна діпрати ся! По такій великій пани нїхто би того не сподївав ся і можна таки на правду сказати: зверха красно, з споду страшно!

— Ану-ко покажіть — кажу. — То не може бути.

І коли я так взяла ся слїдити дальше, то й вислїдила, що коли ясна панї скине з себе одїнє, то Рузя убирає і носить доти, аж єго забрукає як шмату!

Менї вже тодї совість не давала спокою і я собі гадаю, що треба на щось такого звернути увагу панї.

Отже іду до неї і кажу так чемно і щиро, як лиш можна: Ясна панї позволять, що я собі позволю звернути увагу, як тота нехлюйниця Рузя піддурює ясну паню.

А она як не схопить ся, як не крикне до мене: Як ви сьмієте таким тоном відзивати ся до мене?

Але я не напудила ся єї примхи, лиш говорю дальше: Не досить, що Рузя така зухвала, що убирає і носить всї річи ясної панї, але ще й прачка казала, що то скандал що до біля ясної панї —

В тій хвили вбігає Рузя, котра завсїгди підслухувала під дверми, і кричить: Прошу ясної панї не вірити тій клеветници анї слова! Нехай ясна панї не вірять анї словечка з того, що она тут набрехала на мене, она хотїла би мене, бідну дївчину, позбавити доброго місця. А деж би я знайшла знову такий дім? Такого любого доброго паньства не знайшов би нїгде в цілім сьвітї.

Сказавши то, впала перед панею на колїна та цілує єї в руку і так ґірко плаче, що аж самій пани сльози станули в очах.

— Встаньте Рузю, я знаю, що можу числити на вашу вірність і не дам ся нікому збаламутити! — А до мене каже: Я то нераз запримітила, що ви незгідливої натури і завидуєте добрій Рузи; виносїть ся зараз звідси!

Тодї взяла мене злість і я вийшла, не кажучи й слова, та луснула дверми. Добре, хочеш, щоби тебе піддурювали і туманили, то ме-

В прасовій комісиї висловлено оногди бажане, щоби правительство зазначило свій погляд на знесене концесий в прасовім промислі. Заяву ту зложив на вчерашнім засіданю мінїстерияльний совістник Мілер, зазначуючи іменем п. міністра торговлі, що правительство не уважає прасового закона за материю відповідну для розвязки сего правно-промислового питаня. Управильнене сеї квестиї могло би бути радше зависиме від зміни промислового закона. Коли би комісия таки обставала при знесеню концесийного примусу, то через те могло би бути подане в сумнів переведене цїлого закона. З уваги на те принято на внесене референта пос. др. Скедля 10-ий §, який основує ся на системі концесионованя, за основу дальшої дискусиї і принято его в такім виді, який уможливлює можність дальшого обмежуваня істнуючих промислових підприємств. При §§ 25-ім і 26-ім (спростованя) вніс референт, щоби приняти їх за основу дискусиї після правительственного проєкту. Внесене то по довшій дискусиї принято, счеркнено тілько послідний уступ 26 ого §-у, який обовязував редактора поміщувати друге спростоване, коли би суд увільнив редактора за непоміщене невідповідного першого спростованя. Ухвалено також § 27 і 29. про предкладане обовязкових примірників і 29. про передавнене. Слідуюче засідане комісиї нині.

Вчерашна „Wiener Ztg.“ оповістила два відручні письма цісарскі: одно до п. Президента кабінету бар. Бека, призволююче на утворене міністерства публичних робіт та поручаюче бар. Бекови внести в раді державній дотикаючі того міністерства проєкти закона для їх конституцийного полагодженя; друге письмо до дра Ґесмана іменуюче его міністром публичних робіт. Тепер будуть сейчас пороблені всї зарядженя, аби новоутворене міністерство могло як найскорше розпочати свою діяльність для покінченя конечних передвступних робіт, до котрих належить передусім розвязане справи уміщеня і складу урядничого персоналу. Міністерство публичних робіт розпічне свою діяльність, о скілько деякі призначені ему материї не вимагають ще законодатного полагодженя і тепер належать до обсягу діяльности инших міністерств. Зміна тих компетенций належить до ради державної і длятого внесло оногди правительство в палаті послів відповідний проєкт закона. Рівночасно внесло оногди предложене дотикаюче відповідних змін потрібних в державнім буджеті на рік 1908 з причини утвореня нового міністерства. — Обсяг діланя нового міністерства публичних робіт обійме справи будівельні, гірничі, підпиране промислу і збуту виробів рукодільничих та промислове шкільництво. На шефів чотирох секций в новім міністерстві публичних робіт будуть покликані: на шефа секциї технічно-будовляної др. Берґер, дотеперішний директор міского уряду будівельного міста Відня; на шефа секциї адміністрацийно-будівляної бар. Вікенбурґ з міністерства просьвіти; на шефа секциї гірничої Кароль Веберн з міністерства рільництва, а на шефа підпираня промислу радник Двора Міллер з міністерства просьвіти.

Новинки.

Львів, дня 23-го марта 1908.

— **Ювилей 60-лїтного пановання Найясн. Пана.** Каса ощадности міста Целовця — як звідтам доносять — призначила 450.000 К на добродійні цїли з нагоди ювилею Є. В. Цїсаря, між тим 100.000 К на захоронку для дїтий.

— **Перенесеня.** П. Намістник переніс повітових ветеринарів Мар. Оржеховского зі Львова до Бібрки і Леоп. Поппера із Старого Самбора до Турки, а асистента ветеринарийного Ром. Альбрехта з Перемишля до Щакової. — П. Міністер рільництва покликав повітового ветеринаря Стеф. Диндовича в Турці до служби в міністерстві рільництва.

— **Іменованя.** Президия краєвої Дирекциї скарбу іменувала рахункового офіцияла Мих. Варилюка рахунковим ревідентом, асистента Волод. Кравчевского рахунковим офіцялом, а рахункового практиканта Ігн. Ґремботa рахунковим асистентом при галицких властях скарбових.

— **Віче кухарів** зі всїх австрийских провінций відбуде ся дня 28 марта 1908 у Відни в льокальностях палати торговельно-промислової (Stubenring 8/10 I. Bez.) зі слідуючим порядком дневним: 1) Загальне положене кухарів. — 2) Справа підпорядкованя кухарів під закон промисловий з з 1883 р. (Дн. зак. дер. ч. 39). Львівскі делеґати виїзджають дня 25 с. м. вечером на то віче. Зголошеня приймає до 24 с. м. Товариство братної помочи кухмайстрів „Зґода“ у Львові ул. Хорущини ч. 11.

— **Пригода аґента.** На ул. Татарскій напало минувшої ночи 6 волоцюгів на аґента поліциї Якевича. Нападений добув револьвера і стрілив; що правда не поцїлив нікого, але так перепудив драбів, що они повтікали. Одного з них удало ся однак Янкевичеви зловити. Єсть то якийсь Франц Юржинець, котрий виявив, що разом зі своїми товаришами, котрі втекли, хотів обрабувати Якевича, не припускаючи зовсїм, що він аґент полїцийний.

— **Слідство** против Васїньского-Снеґуцкого і цїлої его шайки вже скінчило ся. Тревало оно $2\frac{1}{2}$ місяця, причім списано 14 томів протоколів. В ріжні злодійства та обманьства є вмішаних 29 осіб, не числячи безлїчи сьвідків. 19 осіб є увязнених, а решта остає на свободї. Розправа відбуде ся в маю перед окремою лавою присяжних і потреває найменше 2 тиждні.

— **Живцем упечена дитина.** З Самбора доносять: 2-лїтна дитина терцияна ґімназиї, полишена на кілька хвиль без догляду в мешканю, бавлячи ся імовірно сїрниками, запалила на собі одіж і заки родичі наспіли їй з помочию, так попарила ся на цїлім тїлї, що вскорі в страшних муках закінчила житє.

— **Дрібні вісти.** Тягаровий самоїзд, спроваджений громадою міста Львова до вивозу сьмітя, появив ся сими днями перший раз на улицях міста. — Візник Лейба Шрайер їдучи передвчера скоро площею сьв. Теодора у Львові, наїхав на переходячу тамтуди селянку з Ясниск Анастазию Лозиньску, котра упавши під віз, тяжко потовкла ся. Лозиньскій уділило помочи тов—о ратункове. — В ночи з пятниці на суботу відобрав собі житє у Львові при ул. Пекарскій вистрілом з револьвера 26-лїтний Володислав Нецельский, укінчений слухач прав, родом з Києва. В полишенім листї подав що причиною самоубийства була неохота до житя. — Др. Стефан Домбровский, родом з Варшави, мав оногди габілїтацийний виклад на медичнім виділї львівского університету і став приватним доцентом лїкарскої хемії. — Конкурсова комісия лїтературної фондациї Франца Кохмана, призначеної для польских письменників, признала на оногдашнім засїданю в краєвім Видїлї, першу премію в квотї 2000 К др. Авг. Вітковскому, професорови краківского університету, за всю его наукову діяльність, а з окрема за підручник фізики для університету, а другу в квотї 1000 К др. Каспровичеви за его постичну діяльність. — З Петербурга доносять, що звістний революционер Ґершуні, помер на запалене легких. Ґершуні був одним з орґанізаторів российскої социялїстично-революцийної партиї і по замаху на кн. Оболеньского був засуджений на досмертну тюрму в петропавловскій кріпости, а помилуваний з початком конституцийної ери, був засланий на Сибір, звідки утік в бочці з капустою. Опісля перебував якийсь час в Америці, а в послідним часї в Европі.

— **Платня засудженого на смерть.** В державній касї в Москві з'явив ся був в послідних часах якийсь пенсионований полковник і предло-

---

нї байдуже, я не буду собі рота роздирати! Тота людина вже сама колись зловить ся в своє власне сильце!.

Ледви що я знову опинилась в кухни, як вже й вбігає Рузя. Я гадала, що она там таки минула ся з плачу, але де ж там. Як не прискочить до мене як тота тигриця зі сьвітячими очима, що мене аж страх взяв, що она готова менї щось зробити.

— Чи не встидно вам, нужденна зрадниче, шептати пави до уха! Що вас обходять мої і панині справи! Чи я може колись втиркала ся до ваших горшків. Коли сама пані не дбає про свої річи, то що вам про них дбати? Щоби-сте менї другий раз того не зробили, бо такого вам приставлю у паньства стільця, що вилетите в однїй хвили звідси, ви стара клапачко!

Щож на то відповідати? Я так була запудила ся, що не могла й слова промовити.

— Робіть собі й дальше, що хочете — сказала я наконець — я не буду вже більше до нічого мішати ся. Ви для мене — фу, розумієте? То й так довго не потягне ся, я вже щось так перенюхую, що тота комедия нараз скінчить ся.

І так крутило ся сьвітом якось дальше.

З паньством я майже нїколи не сходила ся, а Рузю виділа я також щораз рідше.

Коли пан оберляйтнант бувало рано піде з дому, она лягає знову спати і не може досить наспочивати ся, бо ніби так дуже наробила ся. Від ясної панї она певна, бо тота нїколи не виходить перед одинайцятою годиною зі своєї спальнї та й по найбільшій части знов туди вертає. Через цїлий день не має анї хвильки часу займати ся своїм помешканєм, своїми річами, своїми грішми і своїми слугами.

Я яко кухарка не можу очевидно дармувати, бо у мене би зараз все вийшло на верх, як би мене скортїло заложити руки, бо хоч ясна панї не розумie ся на вареню анї за волос, то все-таки розумiє, що то значить самій їсти а пан оберляйтнант також. Я мусїла добре гарувати, але Рузя жила собі як справедшний дармоїд.

Нинїшна мода уряджувати помешканя то як би лиш для покоївок видумана.

На грубих поприбиваних цьвяшками коврах не видко бруду а до вікон також сьвітло не доходить, щоби освітило купки пороху, бо они подвійно і потрійно позавішувані. Насамперед тяжкі занавіси, зверха плюш, в серединї шовк, відтак приходять широкі мережані заслони перед цїле вікно, відтак маленькі заслонки на шафах а до того ще подушки на вікнах і коцики. Щось ліпшого не могла Рузя собі й бажати.

Я то знала, що не пубуду довго в тім домі, але що так борзо настане зміна в міністерстві, то не було би менї й приснило ся.

А хоч би я ще й сто літ жила, то не забуду послїдного вечера!

То було ві второк, я то собі запамятала, бо того дня день у наших паньства не називав ся день лиш „жур“. Цїле пополудне дзвінок не втихав і приходили гості та треба їх було приймати, так, що менї від самої біганини аж голова завертала ся.

Ледви що вийшли послідні гості, як вже й паньство з найбільшим поспіхом вийшли з дому, бо того вечера були запрошені на велику гостину до своєї тетї, по котрій сподівали ся якоїсь спадщини.

Я сїла собі з книжкою в кухни і думаю: Слава Богу, тепер можеш трохи видихати ся по тій закрутанинї! Рузя також десь вже була щезла, бо она працї мала свій власний ключ і завсїгди, скоро лиш паньство вийшли з дому, ішла з своїми нареченими на забаву. Ледви що я прочитала кілька карток, аж чую, що хтось сильно задзонив. Я виглянула, а то на дворі стоїть якийсь офіцир, мабуть якийсь приятель нашого пана оберляйтнанта.

(Конець буде).

жив повновласть підписану ґенералом Штесселем, до відобраня его ґенеральскої платні. Урядники знайшли ся в немалім клопоті, бо предложено їм повновласть підписану засудженим на смерть ґенералом в два дні по виданю вироку, в когрім не було нічого сказано, що засуджений утрагив свої права. Остаточно по довгій нараді здержано виплату платні.

— Репертуар руского театру в Бережанах. Саля „Сокола“. Початок точно о 7·30 вечером. Білети продає раньше торговля п. Юзичиньского і п. Ґервого, а в день представленя від 6 вечером каса театру.

Ві второк дня 24 с. м. новість: „Мари“, голосна драма в 3 діях Г. Ібзена (перший раз).

В середу 25 с. м. Cavaleria rusticana, опера Масканього.

† Померли: Николай Забірка, народний учитель в Кобиловолоках, теребовельского повіта, помер дня 18 с. м. в 29 році житя, а 9 учительскої служби; — Іван Яремко, студент техніки, помер дня 19 с. м. в Коршилівці, в домі батька, в 25 році житя; — Іван Гайдучок, емерит. народний учитель в Рогатині, упокоїв ся дня 14 с.м. в 82 році житя; — Гонората з Лопушаньских Ступницка, вдовиця по декані і пароху в Молотові упокоїла ся дня 18 с. м. у 80 році житя.

— Задля кусника землі. Із Саниславівщини пишуть до „Діла“: В Кочаках старих станиславівского повіта три братя Петро, Михайло і Стах Зароди від довшого часу носили ся зі злою гадкою против свого стриєчного брата Войтка Зарода за те, що той купив від їх сестри невиділену часть ґрунту. Дня 12 с. м. около полудня напали всї три з сокирами в поли на Войтка Зарода і задали єму три рани в голову так сильно, що аж мозок з голови виліз. На се надійшов тесть Войтка Зарода, Федь Бойчук і побачивши, що зять лежить в крові порубаний, сказав до них: „Щосьте зробили? На щосьте порубали чоловіка?“ Тодї кинули ся всї три брати на Федя Бойчука і завдали єму сокирами дві рани в голову а три рани в плечі. Люди, видячи, як убийники утікали, прийшли на місце злочину, забрали нещасливих на віз та привезли до дому, і зараз післали до Гороженки по сьвященика, щоби їх висповідав. Войтко Зарід вже не міг сповідати ся і зараз умер, полишаючи красне господарство, молоду вдову і двоє діточок. На другий день приїхала судова комісия з Галича, перевела обдукцию і небіщика похоронено а тесть его Федь Бойчук боре ся зі смертию.

— Арештоване межнародного вломника. Прускій поліциї удало ся в послїдних часах вислїдити і арештувати ватагу межинародних вломників, котра в Берлинї і инших містах европейских а навіть в Льондонї допускала ся крадежий до висоти 200.000 марок. Арештовано цїлу ватагу в силї 20 мужа і бракувало ще лиш одного, якогось Феликса Сєрадского з Варшави, котрий десь втік. Аж ось добачили пруські аґенти поліцийні в Катовицях, що до поїзду, відходячого до Галичини, всїв якийсь молодий мужчина, в котрім пізнали Володислава Сєрадского. Комісар поліциї Август Коллєц сїв отже разом з ним до поїзду в супроводї тайного аґента поліциї і завівши з ним підчас їзди розмову, довідав ся, що Сєрадский їде до брата до Львова. Коли приїхав до Львова і висїли на головнім двірци, аґенти слїдили з далека за Сєрадским і побачили, що він пішов на ул. Коротку просто до дому ч. 8. Пруські аґенти пішли тодї на поліцию і зажадали арештованя пошукуваного. Сєрадский однак не був на поліциї мельдований а коли комісар Карабановский прийшов до згаданого дому при ул. Коротків, довідав ся, що там ще тиждень тому назад мешкали якісь незнакомі, але вже випровадили ся.

По довгих пошукуванях удало ся комісарям поліциї пп. Карабановскому і Немецови вишукати вломника Сєрадского в домі ч. 69, при ул. Городецкій, де він мешкав під іменем Франца Дмоха і мав паспорт та инші папери виставлені на се імя. В хвили, коли увійшла поліция до помешканя, була там лиш матір его. Аґенти засїли тодї на него в кухни а коли він небавком надійшов, зараз его зловили. Сєрадский, мужчина великої сили, хотів видерти ся з рук аґентів, але тоті сковали его і відставили на поліцию. Володислав Сєрадский зразу випирав ся, що Дмох то его брат, але коли єму показано фотоґрафію Феликса Сєрадского, доставлену пруською поліциєю, він остаточно признав ся, що арештований, то его рідний брат. Небезпечний вломник буде тепер виданий пруским властям.

— Театр в місточку Монастирище. Київска „Рада“ доносить: В нашій ґазеті вже писало ся, що якійсь українськоі „трупі“ Радченка довело ся голодувати в м. Монастирищах, бо не було дозволу від ґубернатора на вистави. Нарешті, по 3 тижднях бідованя прийшов дозвіл і почались вистави. Публика, яка ніколи не бачила „театру“, натовпом почала учащати на ті вистави. „Артисти“ мали по 100 — 200 карбованців за вечір при невеличких видатках 30 — 40 карб. Нікому невідомі Радченки, Криловскі, Шалоньскі, Василєви, Гусаченки, як пише „Р. Арт.“, придбали собі велику популярність і мало-мало не зажили слави. Виставляли: „Наталку Полтавку“, „Жидівку вихрестку“ то що. Люди швидко вивчились пісень, які співались в театрі, і от по місточку лунають тепер кольоритні українські мотиви, замість усяких салдатских пісень.

Телеґрами.

Краків 23 марта. Рух еміґрацийний трохи зменшив ся. Що день переїзджає тепер 3000 до 4000 робітників. Ждальні окружного уряду посередництва праці заповнені гурмами робітників. Сими днями пос. Сколишевский відведе до північної Франциї партию робітників, числячу около 600 робітників.

Відень 23 марта. Через цїлу недїлю Цїсар мав ся дуже добре. Легки вже зовсім вільні від катаральної недуги, кашель легкий, сон непереривний. Стан сил знаменитий, катар майже зовсім щез. Через цїлий час недиспозициї Цїсар не зміняв звичайної проґрами дня. Вчера в полудне проходжував ся монарх цїлу годину по великій ґалериї при замкнених вікнах. Також нинішну ніч перебув Цїсар дуже добре. Загальний стан єсть так користний, що на случай красної погоди Цїсар буде міг відбувати проходи при отвертих вікнах або на вільним воздусї. Кашель майже зовсім минув. Температура зовсім правильна.

Відень 23 марта. Збори долїшно-австрийских делеґатів ради культури краєвої приняли резолюцию вимірену против довозу різаної худоби з Сербії до Австриї.

Відень 23 марта. Нинї відбувають ся у всїх частях міста Відня вибори до ради громадскої в III. куриї.

Мадрид 23 марта. „El Mundo“ доносить, що після оповідань осіб, які прибули з Лїсбони, рани на рамени, котрі король Мануель одержав підчас замаху, так погіршили ся, що лїкарі радять безпроволочно ампутовати руку. Король і королева мати не хотять нічого й чути о ампутациї, але лїкарі уважають операцию за необхідну.

Петербург 23 марта. На питанє холмского православного братства відповіла канцелярия міністра справ внутрішних, що в случаю відділеня Холмщини від Царства польского виклад польскої мови в семинариях в Холмі і Білій буде сейчас відкликаний. Що же до самої справи відділеня, то власти адміністрацийні в засаді вже его ухвалили, але доси ще не звістно, коли і в який спосіб буде то введене в житє.

Порт о Прінс 23 марта. Ґенерал Фірмін і инші революцiоністи, котрі схоронили ся були до француского консуляту, всїли вчера на француский кружляк і відплили до острова сьв. Томи.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1. мая 1907 — після часу середно европейского.

Примітка. Грубі числа означають поспішні поїзди; нічні поїзди означені звіздкою. Нічна пора числить ся від 6. години вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Приходять до Львова:

З Кракова: **8·40***, **2·31***, **8·55**, **1·30**, 5·50*, 7·25, 9·45, 5·25, 9·50*.
З Ряшева: 1·10.
З Підволочиск (голов. дворець): 7·20, 12·00, **2·16**, 5·40, 10·30*.
З Підволочиск (на Підзамче): 7·01, 11·40, **2·20**, 5·15, 10·12*.
З Черновець: **12·20***, 5·55*, 8·05, **2·25**, 3·55, 9·01*.
З Коломиї, Жидачева, Потутор: 10·05.
Зі Станиславова: 8·05.
З Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.
З Яворова: 8·22, 5·00.
З Самбора: 8·00, 10·30, 1·55, 9·20*.
З Лавочного, Калуша, Борислава: 7·29, 11·50, 10·50*.
Зі Стрия, Тухлї: 3·51.
З Белзця: 4·50.

Відходять зі Львова:

До Кракова: **7·05***, **12·45***, 3·45*, **8·25**, 8·40, **2·45**, 6·15*, 7·20*, 11·00*.
До Ряшева: 4·05.
До Підволочиск (голов. дворець): 6·20, 10·45 **2·17**, 7·00*, 11·15*.
До Підволочиск (з Підзамча): 6·35, 11·03, **2·32**, 7·24*, 11·35*.
До Черновець: **2·51***, 6·10, 9·20, **1·55**, 10·40*
До Стрия, Дрогобича, Борислава: 11·30*.
До Рави, Сокаля: 6·12, 7·10*.
До Яворова: 6·58, 6·30*.
До Самбора: 6·00, 9·05, 4·30, 10·51*.
До Коломиї і Жидачева: 2·35.
До Перемишля, Хирова: 4·05.
До Лавочного, Калуша, Дрогобича: 7·30, 2·26, 6·25*.
До Белзця: 11·05.
До Станиславова, Чорткова, Гусятина: 5·50.

Поїзди льокальні.

До Львова:

З Брухович (від 5 мая до 29 вересня) 3·25, 5·30 по полуд. і 8·20 вечер; (від 5 мая до 29 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята) 1·46 по полудни; (від 1 червня до 31 серпня в недїлї і рим. кат. сьвята) 10·05 перед полуд.; (від 5 мая до 31 мая, від 1 до 29 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята, а від 1 червня до 31 серпня що дня) 9·55 вечер.

З Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 1·15 по полудни і 9·25 вечер; (від 12 мая до 15 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята) 10·10 вечер.

Зі Ширця від 26 мая до 15 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята 9.40 вечер.

З Любіня від 12 мая до 15 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята 11·50 вечер.

Зі Львова:

До Брухович (від 5 мая до 29 вересня) 2·28, 3·45, 5·45 по полудни; від 5 мая до 29 вересня в недїлї і рим. сьвята 12·41 по полудни; (від 1 червня до 31 серпня в недїлї і рим. сьвята) 9·05 рано; (від 5 до 31 мая і від 1 до 29 вересня в недїлї і рим. сьвята, а від 1 червня до 31 серпня що дня) 8·34 вечер.

До Рави рускої 11·35 в ночи (що недїлї).

До Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 9·15 перед полуднем і 3·35 по полудни; (від 12 мая до 15 вересня в недїлї і рим. сьвята) 1·35 по полудни.

До Ширця 10·45 перед полуднем (від 26 мая до 15 вересня в недїлї і рим. сьвята).

До Любіня 2·10 по полудни (від 12 мая до 15 вересня в недїлї і рим. сьвят.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).